

Sygn. akt IV U 90/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

|                |                                   |
|----------------|-----------------------------------|
| Przewodniczący | SSO Katarzyna Antoniak            |
| Protokolant    | st. sekr. sądowy Dorota Malewicka |

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2017r. w S.

odwołania P. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie P. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

***zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. D. do renty  
z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 06 września 2016r.  
do 30 kwietnia 2020r.***

Sygn. akt: IV U 90/17

## UZASADNIENIE

Decyzją z 27 grudnia 2016r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz.887), odmówił P. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że komisja lekarska w orzeczeniu z 14 grudnia 2016r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. D.. W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że jest osobą niepełnosprawną i niezdolną do pracy z uwagi na występujące schorzenia. Pozostaje pod stałą opieką lekarską, w tym lekarza ortopedy, chirurga okulisty, laryngologa, neurologa, psychologa, psychiatry i urologa. Powołał się na problemy ze słuchem, pęcherzem moczowym, żołądkowe, kłopoty z koncentracją. Wnioskodawca podkreślił, iż porusza się przy pomocy kul ortopedycznych, korzysta z protezy lewej nogi, ma problemy z kręgosłupem i kolanem prawej nogi. Oczekuje na zabieg operacyjny na przepuklinę. Ze względu na ogólny stan zdrowia nie może podjąć zatrudnienia. W ocenie ubezpieczonego nie jest on zdolny do samodzielnej egzystencji, wobec czego mieszka z rodzicami, którzy się nim opiekują (odwołanie k.1-1v akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-2v akt sprawy).

### ***Sąd ustalił, co następuje:***

Ubezpieczony P. D. w dniu 21 września 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-3v akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 listopada 2016r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 18.11.2016r. k.19 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony został skierowany na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 14 grudnia 2016r. ustaliła, że P. D. nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.29 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej; orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 14.12.2016r. k.59 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 27 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 27 grudnia 2016r. k.62 akt rentowych).

Ubezpieczony w dniu 29 czerwca 2017r. skończy 55 lat, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Dotychczas pracował jako monter-spawacz, pracownik porządkowy, pracownik ogrodu, dozorca, pracownik ochrony. Wykonywał głównie prace fizyczne (dokumenty pracownicze w aktach rentowych; wyjaśnienia ubezpieczonego k.28-28v akt sprawy).

Ubezpieczony w 1994r. w wyniku wypadku samochodowego doznał urazu wielonarządowego, jak również przeprowadzono urazową amputację podudzia lewego. Przeżył złamanie kości przedramienia lewego ze zwicnięciem głowy kości promieniowej, a złamanie to wpłynęło na ograniczenie ruchomości stawu łokciowego. Po amputacji podudzia lewego korzysta z protezy, co powoduje ograniczenie funkcji chodu. U P. D. rozpoznano także chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych z przewlekłym zespołem bólowym, padaczkę poalkoholową od 1997r. – obecnie bez napadów, stan po operacji przepukliny pachwinowej lewostronnej (20.01.2017r.), organiczne zaburzenia osobowości i zachowania z obniżeniem funkcji poznawczych, a także zespół zależności alkoholowej w czasie kilkuletniej abstynencji. Ubezpieczony porusza się na zaprotezowanej kończynie za pomocą kuli ortopedycznej z utykaniem. Dokonana amputacja podudzia lewego na trwale upośledza funkcję lokomocyjną i podpórczą kończyny dolnej. Współtowarzyszące zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych z przewlekłym zespołem bólowym oraz ograniczenie ruchomości stawu łokciowego lewego pogłębiają upośledzenie narządu ruchu, co powoduje częściową niezdolność do pracy fizycznej. Badanie psychiatryczne potwierdziło istnienie zmian organicznych w (...). Uszkodzenia (...) dotyczące zarówno strefy emocjonalno-motywacyjnej i poznawczej nie powoduje niezdolności do pracy zawodowej. Z przyczyn chirurgicznych nie stwierdzono niezdolności do pracy. P. D. jest częściowo niezdolny do pracy z powodu dysfunkcji narządu ruchu, a niezdolność ta trwa od 6 września 2016r. do 30 kwietnia 2020r. (opinia biegłych neurologa, ortopedy, psychologa i psychiatry, k. 14-14v akt sprawy).

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Odwołanie ubezpieczonego P. D. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach ujętych w ustawie, w tym w okresie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do

wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. Sporządzona na tę okoliczność opinia dała podstawy do ustalenia, że P. D. jest częściowo niezdolny do pracy z powodu dysfunkcji narządu ruchu, a niezdolność ta trwa od 6 września 2016r. do 30 kwietnia 2020r. Biegli podkreślili, że ubezpieczony porusza się na zaprotezowanej kończynie za pomocą kuli ortopedycznej z utykaniem. Dokonana amputacja podudzia lewego na trwale upośledza funkcję lokomocyjną i podpórczą kończyny dolnej. Współtowarzyszące zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych z przewlekłym zespołem bólowym oraz ograniczenie ruchomości stawu łokciowego lewego pogłębiają upośledzenie narządu ruchu, co powoduje częściową niezdolność do pracy fizycznej.

Analizując sporządzoną w sprawie opinię biegłych, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, jest spójna, logiczna i należyte uzasadniona. Ubezpieczony nie zgłaszał do niej żadnych zastrzeżeń, w tym nie kwestionował okresu, na jaki została orzeczona częściowa niezdolność do pracy. Uwagi organu rentowego (k.24 akt sprawy) stanowiły jedynie polemikę z prawidłowym stanowiskiem biegłych, w szczególności lekarza ortopedy. Organ rentowy podnosił, że wnioskodawca z zawodu jest mechanikiem samochodowym, dokonał samoprzekwalifikowania i pracował jako monter-spawacz, a do stycznia 2016r. jako pracownik porządkowy. Funkcja lokomocyjna i podpórcza lewej kończyny uległa dysfunkcji wiele lat temu, a ubezpieczony zaadaptował się do kalectwa i nie może wykonywać prac wymagających długiego stania czy chodzenia, natomiast może podjąć pracę na ogólnym rynku pracy z wyłączeniem prac wymagających długiego chodzenia lub stania. Z powyższym stanowiskiem organu rentowego nie sposób się zgodzić. Przepis art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wymaga, by zdolność do pracy odnosić do poziomu kwalifikacji, jakie posiada dana osoba, a nie do ogólnodostępnego rynku pracy. Nie można powoływać się na okoliczność, że ubezpieczony teoretycznie może wykonywać inne, lżejsze prace, lecz należy uwzględnić prace dotychczas przez niego realizowane. Tym samym dokonywanie oceny zdolności do pracy z punktu widzenia jakiegokolwiek innej pracy możliwej do wykonywania przez wnioskodawcę – zdaniem Sądu – jest nieuzasadnione. Pierwszym punktem odniesienia przy ocenie niezdolności do pracy są posiadane kwalifikacje, a dopiero w przypadku, gdy dana osoba nie legitymuje się żadnymi kwalifikacjami zawodowymi - czy to wyuczonymi, czy też nabytymi - należy odnosić się do ogólnego rynku pracy. Co więcej zgodnie z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dopiero przy całkowitej niezdolności do pracy bada się, czy wnioskodawca jest w stanie wykonywać jakąkolwiek pracę. Bezspornie ubezpieczony dotychczas wykonywał prace fizyczne jako monter spawacz, pracownik porządkowy, pracownik ogrodu. Niewątpliwie zatem z uwagi na dysfunkcje narządu ruchu wynikające z przeprowadzonej amputacji podudzia lewego i konieczności korzystania z protezy kończyny oraz kuli ortopedycznej, a także wobec współlistnienia zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych z przewlekłym zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości stawu łokciowego lewego, jest on osobą niezdolną do wykonywania pracy fizycznej. Tym samym biegli uznali go za osobę częściowo niezdolną do pracy. Wobec powyższego zastrzeżenia organu rentowego nie podważyły wniosków zawartych w opinii, a Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy.

Ubezpieczony spełnił również pozostałe przesłanki ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ujęte w art. 57 w zw. art. 58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z opinii biegłych wynika, że niezdolność do pracy powstała w dniu 6 września 2016r. Z karty przebiegu zatrudnienia wynika, że ostatni okres zatrudnienia ustał w dniu 31 grudnia 2016r. (k.60 akt rentowych). W świadectwie pracy wskazano zaś, że ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o.o. spółka komandytowa w W. w okresie od 3.08.2015r. do 22.01.2016r. na stanowisku pracownika porządkowego, przy czym od 1.01.2016r. do 22.01.2016r. korzystał z urlopu bezpłatnego (k. 10 akt rentowych). Niewątpliwie zatem niezdolności do pracy P. D. powstała nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. Ubezpieczony legitymuje się również wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym,

gdyż w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę (okres od 21.09.2006r. do 20.09.2016r.) wykazał ponad 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych (k. 61 akt rentowych).

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem na stwierdzenie, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 w zw. z art.58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Mając na uwadze powyższe na podstawie art.477<sup>14</sup>§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo ubezpieczonego do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 6 września 2016r. do 30 kwietnia 2020r.